

N:o 37.

Ank. till Riksd. Kansli den 20 Mars 1877, kl. 1 e. m.

Utlåtande, i anledning af Kongl. Maj:ts nådiga proposition angående eftergift af Kronofogden Oscar Moosberg ådömd ersättningsskyldighet till statsverket.

(I. A.)

Af förestående till Riksdagen den 16 nästlidne Februari afgifna nådiga proposition (N:o 34) inhemtas, att, på order, som å tjenstens vägnar meddelats af Kronofogden i Kalix fögderi Oscar Moosberg, utmätning den 23 Juli 1867 blifvit verkställd vid Törefors bruk för uttagande af 1866 års oguldna kronoutsylder och stämmoböter jemte andra afgifter, dervid i mät antecknats och blifvit med exekutors märke försedda två hundra femtiofyra tolfte plankor tillhopa värderade till 2,275 kronor 50 öre; att Törefors bruksegare öfver utmätningssätgården anfört besvär hos Kongl. Maj:ts Befallningshafvande i Norrbottens län, som genom utslag den 31 December 1867 förklarar bruksegarnes talan ej föranleda till någon åtgärd, men att Kongl. Maj:ts och Rikets Svea Hofrätt, hvarest Kongl. Maj:ts Befallningshafvandes omförmälda utslag blifvit af Grosshandlanden Oscar Cassel öfverklagadt, genom utslag den 31 Juli 1868, enär Cassel uppgifvit och med företedda handlingar sökt styrka, att de utmätta trävarorna vore Cassel tillhöriga och vid utmätningstillfället funnits upplagda å en af Cassel förhyrd brädgård vid Törefors, på det sätt bifallit Cassels ändringssökande,

Bih. till Riksd. Prot. 1877. 4 Saml. 1 Afd. 23 Häft.

att frågan om bättre rätt till omförmälda trävaror förvisats till utförande vid vederbörlig domstol, hvaremellertid, och intill dess saken blifvit genom laga kraft egande beslut afgjord, det utmätta godset skulle under qvarstad förblifva, med åliggande för Cassel att inom tre månader efter Hofrättens utslags datum saken till domstol instämma, vid äfventyr att qvarstaden eljest förfölle; att, då qvarstaden skolat den 23 September 1868 verkställas, de utmätta plankorna icke funnits qvar å platsen, hvarifrån desamma, enligt uppgift, blifvit under sommaren samma år för Cassels räkning utskäpade till utlandet; att Neder-Kalix häradsrätt, hvarest Moosberg med anledning häraf väckt talan mot Cassel, medelst utslag den 1 December 1871 ålagt Cassel att till Moosberg utgifva det belopp, hvarför trävarorna varit utmätta, jemte utmätningsskostnad, efter afdrag af dels 163 kronor 82 öre, som på 1867 års fattigafgifter, hvarom i detta mål icke vore fråga, blifvit guldne, och dels hvad som i egaren af Törefors bruk, Borgmästaren Melcher Jakobssons under tiden inträffade konkurs kunde hafva erhållits; hvaremot Svea Hofrätt, på häröfver af Cassel anförda besvär, genom utslag den 13 Juni 1872, på den grund, att ofvanberörda trävaror icke blifvit af utmätningmännen tagna i förvar eller satta under försegling, utan endast i mät antecknade, och desamma således icke kunde anses hafva blifvit i laga ordning utmätta, befriat Cassel från ersättningsskyldighet i målet, hvilket Hofrättens utslag, af Moosberg i underdånighet öfverklagadt, blifvit af Kongl. Maj:t den 21 Januari 1873 fastställt; att Moosberg emellertid i Borgmästaren Jakobssons vid Simtuna häradsrätt i Westmanland anhängiga konkurs genom särskilda inlagor, hvilka, på Moosbergs begäran, blifvit genom Kongl. Maj:ts Befallningshafvandes i Norrbottens län försorg vederbörande domhafvande tillställda, dels å inställelsedagen den 14 Februari 1868 bevakat, under yrkande om förmånsrätt, 1866 års oguldna kronoutskylder för Törefors bruk med underlydande till belopp af 1,130 kronor 6 öre, dels sedermera genom efterbevakning i konkursen yrkat betalning med förmånsrätt för 1867 års oguldna enahanda utskylder och stämmoböter m. m. till belopp af 741 kronor 54 öre, men att dessa bevakningar af den anledning att Moosberg underlåtit att, på sätt i konkursen blifvit yrkadt, fordringarnes rättighet med ed fästa, af konkursdomstolen lemnats utan afseende; att efter det landskontoret i Norrbottens län den 31 Oktober 1873 hos Kongl. Maj:ts Befallningshafvande derstädes anmält, att vid granskning af Kalix fögderis uppbördsberättelse för år 1872 förekommit, att ifrågavarande kronoutskylder, då beräknade tillhopa till 1,845 kronor 31 öre, balanserades såsom beroende på afkortning, samt, enär icke visadt vore, att dessa rester på giltiga skäl balanserades, yrkat åläggande för Moosberg att medlen till landtränteriet skyndsamt inleverera, Kongl. Maj:ts Befallningshafvande genom utslag den 14 Mars 1874, på anförda skäl för-

klarat landskontorets framställning icke kunna bifallas, hvaremot Kongl. Kammarrätten, hvars pröfning berörda utslag blifvit understäldt, på yrkande af advokatfiskalen, som erinrat, att i förutnämnda 1,845 kronor 31 öre inginge medel till belopp af 5 kronor 15 öre, som ej vore af beskaffenhet att böra i Kronans räkenskaper redovisas, genom utslag den 13 Mars 1876 förpligtat Moosberg att ersätta Kongl. Maj:t och Kronan förlusten af förutnämnda medel med ett belopp af 1,840 kronor 16 öre; samt att sedan vid föredragning den 28 November 1876 af Moosbergs underdåniga besvär öfver sistnämnda utslag, skäl förklarats icke vara anfördt, som kunde verka ändring i Kammarrättens utslag, Högsta Domstolen med note ur sitt protokoll sagde dag till Kongl. Maj:t i dess Finansdepartement öfverlemnad en af Moosberg, i sammanhang med de underdåniga besvären, gjord ansökning att af gunst och nåd varda från den honom ådömda ersättningsskyldighet befriad; och som de omständigheter, hvilka föranledt ogillande af den vid Törefors den 23 Juli 1867 verkställda utmätning, uppenbarligen berott icke af bristande omtanke eller nit hos Moosberg i bevakandet af Kronans rätt, utan af den utaf Moosberg så väl som af dem, hvilka på hans ansvar för rättat utmätningen, hysta, men af vederbörande domstolar icke godkända föreställning, att anbringandet af exsekutors märke å de vid tillfället utmätta plankorna vore en för utmätningens bestånd ej mindre laggiltig och med afseende å beskaffenheten af det i mät tagna godset lämpligare åtgärd, än plankornas sättande under försegling, samt, på sätt Kongl. Maj:ts Befallningshafvande i sitt omförmälda utslag den 14 Mars 1874 erinrat, Moosberg, vid det förhållande att Kronans ifrågavarande i Borgmästaren Jakobssons konkurs bevakade fordringar grundade sig på behörigen verifierade, från länsstyrelsens fastställda uppbördsbok utskrifna debetsedlar, saknat skälig anledning antaga, att påståendet om fordringarnes fästade med ed skulle i konkursen väckas, och orsaken dertill att, då sådant yrkande likväl blifvit framstäldt, Moosberg under konkursens fortgång blifvit derom i okunnighet, åtminstone till någon del torde få tillskrifvas saknaden i då gällande konkurslagstiftning af den sedermera genom förordningen den 12 Maj 1870 stadgade skyldighet för konkursdomare att om dylikt yrkande meddela borgenär underrättelse, har Kongl. Maj:t, som vid berörda förhållanden funnit den, med hänsyn till beloppet af de med kronofogdebeställningen förenade inkomster högst känbara påföljd, hvilken enligt domstolarnes beslut komme att drabba Moosberg, icke stå i rimligt förhållande till hvad i målet blifvit fördt honom till last, nu föreslagit Riksdagen, att af det Moosberg till utgifvande ådömda belopp, 1,840 kronor 16 öre, måtte honom eftergifvas 1,500 kronor.

Efter från Riksdagens begge Kamrar erhållen remiss har Stats-Utskottet detta ärende till behandling förehåft; och då ofvan anförda omständigheter

jemte hvad i öfrigt finnes i den nådiga propositionen meddeladt samt af handlingarne inhemtas, synts Utskottet innebära skälig anledning till eftergift uti kronofogden Moosbergs omförmälda ersättningsskyldighet, får Utskottet hemställa,

att Kongl. Maj:ts ifrågavarande framställning må vinna Riksdagens bifall.

Stockholm den 20 Mars 1877.

På Stats-Utskottets vägnar:

CARL EKMAN.

Reservation:

af Herr *Sven Nilsson* i Efveröd, som ansåg tillräckliga skäl icke hafva förekommit för bifall till Kongl. Maj:ts förevarande nådiga proposition.
